

ment, at Institutionen skal kunne tage et vist Initiativ i saa Henseende.

Udvalget mener ikke, at det bør stilles som en absolut Betingelse for Ydelse af saadan Hjælp, at Forsøgerne paa Grund af Sygdom eller Arbejde udenfor Hjemmet er forhindret i at passe Børnene. Dette er vel et Hensyn blandt mange andre, der bør tages i Betragtning ved Afgørelsen af, om Hjælp bør ydes, men der kan forekomme Tilfælde, hvor det f. Eks. af Hensyn til Barnet selv, er ønskeligt, at dette søger forebyggende Institutioner, uden at disse Betingelser er til Stede.

Til § 7.

Bestemmelsen i Stk. 1 svarer til § 2 i Loven af 30. Juni 1919. Naar Udvalget ikke mener at kunne foreslaa, at der ogsaa skal ydes Tilskud til Udgifter til Lokale m. v., skyldes dette bl. a. økonomiske Hensyn, idet det med Hensyn til de Institutioner, der i Øjeblikket faar Tilskud, vilde betyde en aarlig Merudgift paa ca. 130 000 Kr. Udvalget mener endvidere ikke, at der har vist sig tilstrækkelig stærk Trang til at gaa til en saadan Forøgelse af Statstilskuddet, ligesom man anser det for rigtigt, at Institutioner selv skal dække en Del af Udgifterne, hvilket ogsaa tjener til en vis Sigtning af Institutionerne.

I Bemærkningerne til Forslaget til Loven af 30. Juni 1919 er forudsat, at der kan ydes Tilskud ogsaa til Hjælp til Oprettelse af Institutioner. Dette har dog ikke fundet Sted i noget Omfang af Betydning, hvilket vel i nogen Grad skyldes, at det ikke er direkte udtalt i Loven. Da der stadig er Trang til flere Institutioner for forebyggende Børneforsorg saavel i Hovedstaden som — og navnlig — udenfor denne, foreslaar Udvalget i Stk. 3, at der kan ydes Tilskud med indtil Halvdelen af Udgifterne ved Indretning af Lokaler og disses Forsyning med Inventar. Ligeledes foreslaar Udvalget, at der aabnes Adgang til at yde tilsvarende Hjælp til Forbedring af allerede i Brug værende Lokaler, da det ofte er meget vanskeligt eller umuligt for forebyggende Institutioner at skaffe Midler til tiltrængte Forbedringer af deres Lokaler.

Kapitel III.

Til § 1.

Bestemmelsen angiver, i hvilket Omfang Børn undergives Tilsyn fra det offentlige og svarer til §§ 1, 2 og 10 i Lov Nr. 122 af 28. Marts 1923 om Tilsyn med Børn. Da det offentlige Børneværn fremtidig samles

Forelagte Lovforslag m. m.

hos de sociale Udvalg og altsaa ogsaa kommer til at omfatte den Forsorg for Børn, som hidtil har været udøvet af Fattigvæsenet, er der endvidere foreslaaet optaget Bestemmelse om, at Børn under 18 Aar, der er under vedvarende offentlig Forsorg sammen med deres Forældre udenfor Forsorgsanstalter, skal være undergivet Tilsyn, ligesom nu Tilsyn har kunnet føres med saadanne Børn i Henhold til Fattiglovens § 40. Da det maa anses for særdeles vigtigt, at der netop føres Tilsyn med saadanne Børn og de Forhold, hvorunder de lever, foreslaas det endvidere, at Tilsynet ikke skal ophøre, blot fordi Forældrene en kortere Tid kan klare sig uden offentlig Hjælp, men der bør være skabt en vis Garanti for, at Familiens Forhold virkelig har forbedret sig varigt, inden Tilsynet ophører; det foreslaas derfor, at Børnene først skal udgaa af Tilsynet, naar Familien ikke har modtaget offentlig Forsorghjælp i 6 Maaneder i Løbet af det sidste Aar. Er der saaledes til en Familie ydet Hjælp f. Eks. til Underhold og Husleje i 6 Maaneder indtil Udgangen af August Maaned 1931, udgaa Børnene ikke af Tilsynet før 1. April 1932, idet der i Aaret 1. Marts 1931—28. Februar 1932 er ydet Hjælp i 6 Maaneder. Der er dog Adgang til at ophøre med Tilsynet tidligere, hvis Forholdene taler derfor, jfr. Stk. 3, Punkt 2. Endvidere har man ment at burde udvide Tilsynet med Børn, til hvis Forsørgelse der udbetales Bidrag af det offentlige til ogsaa at omfatte Børn af Enker og Enkemænd samt forældreløse Børn (de sidste kun forsaavidt de ikke paa anden Maade er under det sociale Udvalgs Forsorg), idet man mener, at der foreligger samme Grunde til at føre Tilsyn med saadanne Børn som med Børn af forladte, fraseparerede og fraskilte Hustruer.

Reglerne i Stk. 2 og 3 om hvilke Børn, der ved de sociale Udvalgs Beslutning kan inddrages under Tilsyn, svarer i det hele til den nugældende Lovs Bestemmelser; kun har man med Hensyn til Adoption ment at burde løse forskellige i Praksis forekomne tvivlsomme Fortolkningsspørgsmaal derhen, at saadanne Børn kan inddrages under Tilsyn, ogsaa naar Adoptivforældrene modtager Vederlag efter Adoptionen, herunder f. Eks. Alimentationsbidrag.

Bestemmelsen i Stk. 3, Punkt IV, er en Konsekvens af Bestemmelsen i § 5, Stk. 1, Punkt 1, i 1923-Loven, hvilken Bestemmelse Udvalget mener bør opretholdes, jfr. Bemærkningerne til § 3; den her omhandlede Bestemmelse tager Sigte paa Enkelttilfælde, medens Reglen i § 3 omfatter